

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Iacobi Bidermani E Societate Iesv Vbaldinus Sive De Vita
& Indole Antonii Mariæ Vbaldini Vrbinatis, Monteaë
Comitis, Breviarivm**

Bidermann, Jakob

Fribvrgi Brisgoiae, 1663

Meditandi solatia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44891

diluculasset, instituti memor, strato se, prius multò quam lege iubebatur, corripere; ac ne destinata commentatio teperet, custodia sensus omnes acriter munire; vt intra lectuli velum plerumque abstrusus, tumultuantibus curis præcluderet accessum.

XVII. Meditantis solatia.

IN hac animi quiete, magnam vim lacrimarum solitus est fundere; quoties cū animo suo, hinc impensa Dei beneficia, hinc mortalium admissa scelera, reputabat. Sed nusquam nec vberius animam hi imbres, neque suauis irrigabant, quàm vbi materies, & argumentum suberat, quo Christi patientis dolores meditati subiicerentur. Enim vero tum ille, quantus quātusque

tusque
proc
man
lem
quic
mol
voti
ado
ipfa
mul
um
rum
ne,
ræ c
tior
feri
esse
seue
som
nod
per
quā

VBALDINI. 41

tusque erat, ardescere; & lacrimæ prodigus, sanguinem ipsum animamque imitandi desiderio, vilem habere: certè autem, quicquid asperum in Vita perpeffuq; molestum esset, id ebullientibus votis appetere. Quod quidem adolescentis desiderium, & res ipsa mox docuit, & nos haud multò post monstrabimus, feruum fuisse. Ceterum in hac rerum celestium contemplatione, profestis quidem diebus, horæ dimidium, (quod scholæ rationes plus ei non permitterent) feriatis autem, quod otij tunc esset, abundè, solidas horas perseverabat. Nec rarò accidit, ut à somno experrectus, magnam noctis partem in hac palæstra peruigilaret; miratus identidem, quæ homines dementia capti, tan-

tantas cælitū illecebras & multa, fluxis auderent voluptatibus post habere; & fastiditis opibus, mentem magno inani pascere?

XVIII. Trium desideria Rerum.

SE interim quoad vitam hanc mortalem degeret, trium præcipuè rerum alebat usu delectari; præ quibus omnia sibi cetera sorderent. Sciscitantibus, quænam & cuiusmodi essent hæc respondit esse: Si vel in turba non nisi de Deo diuinisque loqui; vel solus, assiduè cum Deo colloqui; vel vbi demum foret, **DEVM** suum de Cruce suspensum contèplari perpetuò fineretur. Quæ tria si ad satietatem vsque suppetenterent, eam verò haud cubiam votorum suorum metam fore. Atque ab hac origine manauit

eius

eius
vt,
rem
les
soci
uini
rum
tum
tibu
solu
duce
ad
effu
hum
crim
niter
tend
inter
stor
clam
obs
volu